

Tomàs
Garcés

Només
els somnis
són veritat

Selecció i pròleg
de Josep Pedrals

Tomàs
Garcés
Només
els somnis
són veritat

Selecció i pròleg
de Josep Pedrals

Galàxia Gutenberg

In memoriam Jan Garcés Brusés, fill del poeta, a qui agraïm
l'impuls de mantenir viva la difusió de la seva obra.

Publicat per
Galaxia Gutenberg, S.L.
Av. Diagonal, 361, 2n 1a
08037- Barcelona
info@galaxiagutenberg.com
www.galaxiagutenberg.com

Primera edició: març de 2021

© Hereus de Tomàs Garcés, 2021
© del pròleg: Josep Pedrals, 2021
© Galaxia Gutenberg, S.L., 2021

Preimpressió: Maria Garcia
Disseny de col·lecció: Albert Planas
Impressió i enquadernació: Romanyà-Valls
Pl. Verdaguer, 1 Capellades-Barcelona
Dipòsit legal: B 161-2021
ISBN: 978-84-18526-49-7

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra només es pot realitzar amb l'autorització
dels seus titulars, a banda de les excepcions previstes per la llei.
Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos)
si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra
(www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

De «Vint cançons» (1922)

Cançó de la fira

Els seus tresors mostra la fira
perquè els agafis amb la mà.
Jo estic cansat de tant mirar
i la meva ànima sospira.

Cotó de sucre, cavallets,
càntirs de vidre i arracades
lluen i salten fent ballades
entre el brogit dels platerets.

El teu esguard ple d'avidesa,
un immortal desig el mou.
¿Cerques un espectacle nou
més amunt de la fira encesa?

Els estels punxen tot el cel.
L'oreig escampa espurnes. Mira:
a poc a poc es mor la fira
sota la llum d'aquell estel.

Glateixes per copsar l'estrella?
Ai, que el desig t'estreny el cor!

Mai més voldràs la joia d'or
ni la rialla del titella.

Cinc cançons del port, III

Les boires que ha dut el mar
al port s'han desfet en pluja.
El moll és silenciós
i totes les pedres lluen.
Les naus tremolen de fred,
els pals i el cordam belluguen.
Ai, quina tristesa fa
el cel sense estels ni lluna!

A dins de cada vaixell
hi ha cançons i rialles.
Mentrestant, la pluja cau
damunt la coberta rasa
amb aquell mateix soroll
que fa dalt de les teulades.
A dins de cada vaixell
hi ha cançons i rialles.

Hores segures del port,
quan es buida la tempesta!
El grumet somriu i diu
abocat a la lluernà:

-Déu salvarà els mariners
que enmig de la mar naveguen.
La farola s'encendrà
dins la nit, com una estrella.

Cançó de l'oblit

Boireta del matí,
escampa't una mica;
esborra el turó verd,
amaga la masia,
les canyes del camí
i l'ombra de l'eixida.

Boireta del matí,
melangiosa i tendra!
Atura l'oratjol,
allunya la pineda,
i mulla, mar endins,
les cofes i la vela.

Boireta del matí,
emboira'm la mirada.
Ets dolça com l'oblit.
Adéu, la vinya clara!
Que lluny, l'alè del mar
i els brucs de la muntanya!